

4. Is de procedure voor de toetsing aan de gemeenschapsregeling van de door de Italiaanse Regioni krachtens artikel 19 bis van wet nr. 157/92 uitzonderingswijze toegestane jacht, welke procedure wordt voorafgegaan door een aanmaningsfase waarvoor dus technisch gezien tijd nodig is, evenals voor de vaststelling en bekendmaking van de bepaling, gedurende welke de korte termijn waarbinnen deze jacht is toegestaan, reeds loopt, geschikt om de doeltreffende uitvoering van richtlijn 79/409/EEG te verzekeren?

(¹) PB L 103 van 25.04.1979, blz. 1.

Beroep, op 14 februari 2005 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-66/05)

(2005/C 93/25)

(Procestaal: Nederlands)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 februari 2005 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk der Nederland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Denis Martin en Pieter van Nuffel, als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat ten Hove behage:

- 1) Vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden, door bij het berekenen van de premies voor de ziektenverzekering rekening te houden met de pensioenen uitbetaald krachtens de wetgeving van een andere lidstaat dan Nederland, de krachtens artikel 33, lid 1 van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 (¹) op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- 2) Het Koninkrijk der Nederlanden te veroordelen tot de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

De Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten („AWBZ”) heeft tot doel tegemoet te komen aan lasten van behandelingen, verpleging en verzorging bij ernstige langdurige ziekte of gebrek. Alle

ingezetene, dwz. al degenen die in Nederland wonen, zijn verzekerd. Het gaat dus om een van de „volksverzekeringen”. Op grond van de „Wet Financiering Volksverzekeringen” zijn alle verzekerden premieplichtig. Die premie wordt berekend op grond van hun gehele inkomen.

Deze regeling heeft tot gevolg dat iemand die in Nederland woont en er zowel een Nederlands pensioen als een pensioen krachtens de wettelijke regeling van een andere lidstaat ontvangt, verzekerd is onder de AWBZ bij bijzondere ziektekosten, maar ook premie plichtig. Voor de berekening van deze premie wordt zowel met zijn Nederlands als met het andere pensioen rekening gehouden.

Volgens de Commissie laat artikel 33, lid 1 Verordening enkel toe bij het berekenen van deze premie rekening te houden met het Nederlands pensioen; volgens Nederland mag met het gehele inkomen rekening worden gehouden, daarin begrepen het pensioen dat de betrokkene geniet krachtens de wettelijke regeling van een andere lidstaat.

(¹) PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2. Verordening gewijzigd en bijgewerkt bij Verordening (EG) nr. 118/97 (PB L 28 van 30.1.1997, blz. 1) en laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 631/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 100 van 6.4.2004, blz. 1)

Verzoek van het Finanzgericht München van 1 februari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny enerzijds en Finanzamt Landshut anderzijds

(Zaak C-72/05)

(2005/C 93/26)

(Procestaal: Duits)

Het Finanzgericht München heeft bij beschikking van 1 februari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 februari 2005, in het geding tussen Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny enerzijds en Finanzamt Landshut anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Hoe moet het begrip „gemaakte uitgaven” in artikel 11, A, lid 1, sub c, van richtlijn 77/388/EEG ⁽¹⁾ worden uitgelegd? Omvatten de voor de privé-woning, die zich in een volledig tot het bedrijf behorend gebouw bevindt, gemaakte uitgaven (naast de lopende uitgaven) ook, overeenkomstig de desbetreffende nationale bepalingen, de jaarlijkse afschrijvingen voor de slijtage van gebouwen en/of het in het kader van de desbetreffende nationale periode voor herziening van de aftrek van de voorbelasting berekende jaarlijkse aandeel van de aankoop- en bouwkosten, op grond waarvan een recht op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde is ontstaan?

⁽¹⁾ PB L 145, blz. 1.

Verzoek van het Tribunale di Livorno van 19 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Umberto Gentilini en Dal Colle Industria Dolciaria SpA

(Zaak C-78/05)

(2005/C 93/28)

(Procestaal: Italiaans)

Verzoek van het Finanzgericht Köln van 27 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Herbert Schwarz en Marga Gootjes-Schwarz, enerzijds, en Finanzamt Bergisch Gladbach, anderzijds

(Zaak C-76/05)

(2005/C 93/27)

(Procestaal: Duits)

Het Finanzgericht Köln heeft bij beschikking van 27 januari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 16 februari 2005, in het geding tussen Herbert Schwarz en Marga Gootjes-Schwarz, enerzijds, en Finanzamt Bergisch Gladbach, anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is het in strijd met artikel 8A (thans artikel 18 EG; vrij verkeer), artikel 48 (thans artikel 39 EG; vrij verkeer van werknemers), artikel 52 (thans artikel 43 EG; vrijheid van vestiging) respectievelijk artikel 59 (thans artikel 49 EG; vrijheid van dienstverrichting) EG-Verdrag, dat de betaling van schoolgeld aan bepaalde Duitse scholen overeenkomstig § 10, lid 1, nr. 9, van het Einkommensteuergesetz (Duitse wet op de inkomstenbelasting), in de voor 1998 en 1999 toepasselijke versie, als buitengewone uitgaven voor vermindering van de inkomstenbelasting in aanmerking kan worden genomen, terwijl dit voor de betaling van schoolgeld aan scholen elders op het grondgebied van de Gemeenschap niet mogelijk is?

Het Tribunale di Livorno heeft bij beschikking van 19 januari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 17 februari 2005, in het geding tussen Umberto Gentilini en Dal Colle Industria Dolciaria SpA, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- a) Moet, in het licht van de bewoordingen van artikel 17 van richtlijn 653/86 ⁽¹⁾ van de Raad van 18 december 1986 inzake de coördinatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake zelfstandige handelsagenten, artikel 19 van die richtlijn aldus worden uitgelegd dat in een nationale uitvoeringsregeling kan worden bepaald dat de aan de agent verschuldigde vergoeding wordt berekend volgens een, voor de ondertekenaars bindende, collectieve overeenkomst, die de voorwaarden van artikel 17, lid 2, sub a, eerste en tweede streepje, buiten beschouwing laat, en niet wordt berekend volgens de criteria van de richtlijn, maar volgens die van de collectieve overeenkomst, met als gevolg dat de vergoeding in veel gevallen een (veel) geringer bedrag oplevert dan het in de richtlijn voorziene maximumbedrag?
- b) Moet de vergoeding analytisch worden berekend, door een schatting van de provisies die de agent in de jaren na de beëindiging van het contract, gelet op de door hem aangebrachte nieuwe klanten of de door hem gerealiseerde aanzienlijke toename van de transacties, had kunnen behalen, waarbij het criterium van de billijkheid alleen wordt gebruikt om het bedrag te corrigeren; of zijn andere, meer synthetische berekeningswijzen toegestaan, die meer gebruik maken van het criterium van de billijkheid?

⁽¹⁾ PB L 382 van 31.12.1986, blz. 17.